हेगिरित्र तेपरंज्योतिरखिलानांलोकपालादीनांगम्यंनभवति कुतःयत्ररजआदिनास्ति किंतत् ज्योतिःयन्निरस्तभेदंब्रह्म ॥ ३१ ॥ कामश्चअध्वरश्चदक्षयज्ञः त्रिपुरादयश्च येअनेकभूतद्रुहस्तान्क्षपयतः संहरतस्तेतत्कर्मस्तुतयेनभवति अत्यल्पमेतदित्यर्थः गरभक्षणस्याप्यवश्यंभाविल्वेनसिद्धवन्निर्देशः स्तुतयेअलंनभवतीत्यत्रहेतुः यस्तुभवान्स्वनेत्रवन्हिविस्फुलिंगस्यशिखया इदंजगद्भसितंभस्मसात्जातंनवेदनालोचयत्यपि ॥ ३२ ॥ तदेवंनित्यंपरानुग्रहव्यग्रंत्वांयेनिंदंतितेऽतिमूर्खाइत्याहुः येतुउमयासहचरंतंतस्यांनितरांरतंकामिनंकत्थंतेप्रलपंति तथाश्मशानेचरंतमुग्रंक्रूरंपरुषंचहिंस्रंकत्थंते कथंभूतम् आत्मारामाश्चतेगुरवोविश्वहितोपदेष्टारस्तैर्हृदिचिंतितमंघ्रिद्वंद्वंयस्य तथाभूतमपितपसाऽभितप्तमपितेनूनं

नतेगिरित्राखिललोकपालविरिंचवैकुंठसुरेंद्रगम्यम् ॥ ज्योतिःपरंयत्ररजस्तमश्चसत्त्वंनयद्ब्रह्मनिरस्तभेदम्॥ ३१ ॥ कामाध्वरत्रिपुरकालगराद्यनेकभूतद्रुहःक्षपयतःस्तुतयेनतत्ते ॥ यस्त्वंतकालइदमात्मकृतंस्वनेत्रवन्हिस्फुलिंगशिखयाभसितंनवेद॥ ३२ ॥ येत्वात्मरामगुरुभिर्हृदिचिंतितांघ्रिद्वंद्वंचरंतमुमयातपसाभितप्तम् ॥ कत्थंतउग्रपरुषंनिरतंश्मशानेतेनूनमूतिमविदंस्तवहातलज्जाः ॥३३॥ तत्तस्यतेसदसतोःपरतःपरस्यनांजःस्वरूपगमनेप्रभवंतिभूम्नः ॥ ब्रह्मादयःकिमुतसंस्तवनेवयंतुतत्सर्गसर्गविषयाअपिशक्तिमात्रम् ॥ ३४ ॥ एतत्परंप्रपश्यामोनपरंतेमहेश्वर ॥ मृडनायहिलोकस्यव्यक्तिस्तेऽव्यक्तकर्मणः ॥ ३५ ॥ श्रीशुकउवाच तद्वीक्ष्यव्यसनंतासांकृपयाभृशपीडितः ॥ सर्वभूतसुहृद्देवइदमाहसतींप्रियाम् ॥ ३६ ॥

तवोतिमविदन्नितिकाकुः त्वल्लीलांनैवविदुरित्यर्थःअतोहातलज्जाःत्यक्तत्रपाःकथमात्मारामैःसेवितचरणयुगलस्यतेकामित्वंसंभवति कथंवातपसाअभितप्तस्यशांतस्योग्रत्वंपरुषत्वंवासंभवतीत्यविचार्यैवप्रलपंतीत्यर्थः ॥३३॥ आस्तांतावन्निदकानांवार्ता महांतोपितवतत्त्वंनजानंतीत्याहुः तत्तस्मात्तवस्वरूपस्यगमनेज्ञानेब्रह्मादयोपिनसमर्थाः संस्तवनेतुकुतःशक्ताःस्युः तत्रवयंकथंप्रभवामः यतस्तेषांसर्गेअत्यंतार्वाचीनाः तथाऽपि यदेतत्तवस्तवनमेतदात्मशक्तिपरिमितमात्रमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तदेवाहुःएतत्परमिति नपरंरूपंतथाऽपित्वद्दर्शनादेवकृतार्थावयमित्याहुःमृडनायहीति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥